

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 18 Lutego v. s. 1821 roku.

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Opad. w powie
	dn. 16 średnia.	27 cal. 8,63 lin.	— 10,83 stopni	Północ. Zachod.	Śnieg
	dn. 17 średnia.	27 — 8,47 —	— 5,17 —	Północny	Pochmurno
	dn. 18 godz. 7	27 — 10,4 —	— 6,75 —	Zachodni	Fogoda

KRÓLESTWO OBOJEJ SYCYLIJ:

Neapol, dnia 22 stycznia. Po odebraney tu wiadomości, o zawiezieniu Xiążęcia *di Gallo* do cytadelli *Mantuaniskiej* widać było wielkie zaburzenie umysłów między tak zwanymi *Węglarzami* (*Carbonari*). Chciano pewnego zagranicznego posła wziąć w zakład. Wkrótce jednak pokazał się fałsz tey wiadomości, i spokojność została przywróconą.

W *Palermie* zaszły rozruchy z wojskiem neapolitańskim. Wezwano jazdę na pomoc, 20 kilku ludzi zabito lub raniono.

Minister interesów zagranicznych zapytany d. 15 b. m. od prezesa parlamentu, czyli jakie późniejsze listy z *Laybach* nie nadeszły, odpowiedział, iż oprócz wiadomości o wezwaniu urzędników dyplomatycznych z *Londynu* i *Paryża* do *Laybach*, nie odebrał żadnego doniesienia, czego zapewne są przyczyną wielkie śniegi, które wstrzymują podróż wysłanych gońców. Na innej sesyi pewny deputowany żądał objaśnienia: dla czego żołnierze francuzcy wysiedli z okrętów na ląd pod pozorem choroby. Odpowiedział minister, iż uwiadomiony o tém udał się zaraz do sprawującego interessa francuzkie, który go zapewnił, iż kilku tylko chorych na ląd wysadono, i że ich natychmiast oddano do szpitala. Przydał oraz minister, iż gdy się rozeszła wieść o wylądowaniu także żołnierzy angielskich, zapytał się w tey mierze posła angielskiego, który oświadczył, iż jeśliby to sprawiło jaką nieufność, w tym razie chorych, będących na okrętach angielskich, także raczej odesłać do *Malty*, aniżeli wysadzać ich na ląd w niegościnnym kraju. Prezes parlamentu prosił ministra, aby obu posłom oświadczył, iż lubo naród praw swoich bronić musi, zawsze jednak za miłą dla siebie poczyta powinność, przyjmować i opatrywać chorych z okrętów obu eskadr.

Neapol, dnia 25 stycznia. Parlament z powodu zbliżającej się chwili ukończenia obrad swoich, mianował dnia 21 b. m. członków niustających deputacyi swojej i sądu.

Powrócił tu generał *Wilhelm Pope* z objaśnieniami wojska w prowincyach *Abruzzo*.

Xiążę Rejent nie przychylił się do żądania generała *Filangieri*, który choiał złożyć dowództwo korpusu wojska.

Że Monarcha nasz nie usuwa od boku swego stronników nowego systematu, dowodzi tego powołanie do *Laybach* Xiążęcia *Cimitile*, mianowanego posłem neapolitańskim przy dworze angielskim, i bawiącego dotąd w *Londynie*. Słychać,

iż wspomniony poseł ma mieć wielkie znaczenie na układach w *Laybach*. Tymczasem czytamy w tutejszym dzienniku *Independente*, iż powołani przez Króla do *Laybach* Xiążęta *Cariatii* i *Cimitile*, tudzież margrabi *Branca*, odebrali rozkaz pozostania w *Linz*.

Dnia 20 b. m. spokojność publiczna w tutejszej stolicy była zagrożoną. Złe myślnicy zgromadzili się w różnych najsilniejszych częściach miasta. Ledwie się zmierzchno, zaczęli się z sobą kłócić, strzelali z pistoletów. Gdy przybyli przed zamek, stojący naokoło żołnierze, nie odebrawszy odpowiedzi na zapytanie: *Kto idzie!* wystrzelili na wiastr. Wystąpiła straż, i kilku wystrzałami rozpędzili wicherzycieli. Wypadek ten sprawił powszechną trwogę; porażano sklepy. Wkrótce powróciła spokojność, i wiadomo, nikt nie został ranionym. Słychać, iż rozruch pochodził ząd, że kilka osób gonilo uciekającego człowieka wołając: *Chwytaj! chwytaj!* lecz że w jednym czasie zdarzył się w kilku miejscach, domyślać się więc wypada, że inny cel mieć musiał. Zawiść panuje między wojskiem liniowem i gwardją narodową. Zdaje się jednak, iż wszystko się uspokoiło.

(z *Gaz. Zusc.*) *Gazeta Morning Chronicle* donosi, a gazeta *Journal de Paris* powtarza bez zbijania, że posłowie hiszpańscy w *Wiedniu* i *Paryżu* mają rozkaz protestowania się na postępowanie przeciw *Neapolowi*, a pierwszy ma nawet żądać zadosć uczynienia za obrażające wzmianki pism austryackich o konstytucyi hiszpańskiej.

LOMBARDYA.

Medyolan, dnia 25 stycznia. Niedawno przybyło tu kilku znakomitych oficerów, z których jeden pojechał natychmiast do *Ferrary*, gdzie cytadellę wojsko austryackie osadziło. Generał *Bubna* miał odebrać ważne listy od rady nadwornej wojennej z *Wiednia*. Spodziewamy się niezwłócznego przeycia wojska naszego przez rzekę *Po*.

Czynna policya tutejsza daje pilną bacność na przybywających cudzoziemców, a zwłaszcza tych, którzy się polityką zatrudniają.

Liwranci austryaccy mieli już przybydź do kraju papieżkiego i zawrzeć umowy względem dostarczenia żywności dla przechoździ mającego wojska.

PANSTWO KOŚCIELNE.

Rzym, dnia 24 stycznia. Bawiący tu Król wic Bawarski, następca tronu, idąc onegdaj do

Pont-Mole został napadnięty od rozhukanego wołu, który rogami wywinął mu lewe ramię. Wspomniony Królewic przychodzi do zdrowia.

W Ł O C H Y.

Od granic włoskich, dnia 29 stycznia. Według gazet szwajcarskich, wojsko austriackie miało w trzech miejscach przejść rzekę *Po*, to jest, pod *Placencją*, *Kremoną* i *Casal-Maggiore*, a przez Xięstwo *Parmy* i *Modeny* posuwać się na dalsze przeznaczenie. Oddział tego wojska ma się udać przez *Toskanię*, i przebyć tam góry *apenińskie*, aby od południowej ich strony mogło się posuwać do kraju *papiezkiego*. *Bononia* już zajęta. Odezwa rządu *papiezkiego* ogłasza obywatelom, iż to się stało z zupełnym porozumieniem; zachęca ich oraz do przyjacielskiego obchodzenia się z nowymi gośćmi. Do dnia 26 b. m. nie przeszło jeszcze wojsko granic *toskańskich*, co jednak wkrótce zapewne nastąpi. Nie wiadomo jeszcze, czyli wojsko austriackie odebrało rozkaz wkroczenia do królestwa *neapolitańskiego*, lub też stania na jego granicy.

F R A N C Y A.

Adress izby parów do Króla z przyczyny zamachu przeciw niemu i rodzinie jego dnia 27 stycznia: „N. Panie! izba parów z głęboką, ale oraz bolesną wdzięcznością, odebrała poselstwo twoje do niej. Na samo zjawienie się niebezpieczeństwa dla pałacu, zawierającego tyle przedmiotów naszego uszanowania i przywiązania, a który nazwać można wszystkich caot przybytkiem, izba nasza chciałaby, żeby mogła cała otoczyć tron, z którym połączone są wszystkie nasze rękojmie trwałości, ohwały i szczęśliwości. Pozwól przynajmniej wielkiej deputacyi, aby ci, Królu, wynurzyła słuszne oburzenie się swoje. Pozwól nam stawić hołd poświęcenia się i wierności naszej przeciw tajemnym zamachom tego burzliwego ducha, którego wyuzdana zuchwałość usiłuje rozszerzać około nas nową trwogę, kiedy już nowych boleści zadać nie może. Tak N. Panie! łatwiej by było mury tego pałacu obalić, niż wierność naszą zachwiać. Żyć dla *Burbonów*, umrzeć gdyby potrzeba w ich obronie, takie jest teraz hasło parów królestwa, jak było i będzie zawsze prawdziwych *Francuzów*.”

Na to tak Król odpowiedział: *Nader czule przyjmuję wynurzone mi przez izbę parów uczucia z powodu zamachu, nie tak niebezpiecznego, jako raczej zuchwałego. Nie, nie mamy się czego lękać. Czuwać nad wszystkim będę, a polegam na przykładaniu się izb, do wspierania usiłowań moich i zapewnienia spokojności publicznej.*

Adres izby deputowanych: „N. Panie! Obrzydły zamach przeraził *Francją* nader sprawiedliwą trwogą. Przybytek władzy królewskiej zgwałcono, a ta ostatnia sprośność, która postęp zbrodni w długim pasmie spisków wykrywa, dowodzi niustannego ich istnienia, ciągle zajętych roieniem sobie pomyselnego ich skutku, a nam nowych niebezpieczeństw gotowania. Królu! Xięgę domu twojego padł pod żelazem zabójcy. Narodzenie się syna tej królewskiej ofiary miało kiedyś złagodzić goręcy żalów naszych. Fakcyoniści chcieli nas pozbawić tej pociechy, i w jednymże grobie zamknąć wszystkie nadzieje nasze. Opatrzność uczyniła próżnemi świętokradzkie ich usiłowania. Chcieli uzbroić narody przeciw władzy Króla swojego; a naród oburzony ich prawidłami, skupił się bardziej niż kiedykolwiek oko-

ło tronu twojego. Chcieli zbuntować wojsko, a wojsko zawsze wierne, okrzykiem: *Niech żyje Król!* odpowiedziało. Dostali się aż do pałacu twojego, ażeby w nim za jednym zamachem całą monarchią zgubili. Tym oycobóycznym zamachom, peryodycznie ponawianym, a niemal wcześniej zapowiadany, czyliż trudno było zapobiedz? Toż źródło ich pozostanie zawsze niewiadomym, i nie zdołamy dociec nigdy spisków, które sztydzą zuchwałę z administracyi, i zdają się naigrawać nawet ze sprawiedliwości? N. Panie! Nie do królów sprawiedliwość należy: z niebios ona pochodzi, a królowie szafują nią poddanym swoim jako z powierzonego im składu. Życie twoje do ludów twoich należy, i nie możesz go na zażartość złych ludzi wystawiać. Ganili laskawość twoję; niechayże drżą odtąd pod nieugiętą prawosurowością. Zapobież, Królu, niebezpieczeństwu, któremiby ważyli się zagrażać jeszcze twojej świętej osobie. Zaklinają cię na miłość swoją *francuzi*, ażebyś czuwał nad ocaleniem siebie i twojej rodziny. *Duch burzliwy będzie znękanym*, o czém nas przez usta ministrów twoich zapewniłeś; a my wierni twoi poddani, deputowani z departamentów, sozęśliwi z przyłożenia się do zwycięstwa, które jedynie zapewnić zdoła spokojność i sozęśliwość *Francyi*, przyrzekamy W. K. Mci, iż okazemy się niez mordowanymi w tej walce nazbyt długo odwiekaney, lecz która już będzie ostatnia.”

Król odpowiedział: *Rozczuliło mię upomnienie dane przez izbę deputowanych, żebym nad życiem mojem czuwał. Wiem, że winienem za nie odpowiedzieć Bogu, i temu wspaniałemu ludowi, który Opatrzność pieczy mojej powierzyła, i którego miłość dodaje mi sił do znoszenia przykrości. Naywiększą zaś dla mnie jest ów szkodliwy duch, który, szczęściem, mało serc ozionął, lecz który od chwili, jakem go dał poznać narodowi, zadał sercu mojemu ranę zawsze się odnawiającą, i który po kilkakrotnych zbrodniczych usiłowaniach ukazał się znowu w zamachu zuchwałszym raczej, a niżeli niebezpiecznym. Powinnością moją jest zayrzeć w głąb przepaści; zayrzę do niej przy pomocy moich wiernych ministrów i urzędników wymierzających imieniem moim ludom moim sprawiedliwość. Lecz ażeby tę przepaść zaważyć, jak naywiększe zaufanie, jak nayściślejsza jedność między obu izbami a rządem moim, nie odbicie są potrzebne. Widzę tego pewność w obietnicy uczynionej przy końcu adresu waszego. Przyjmuję ją imieniem całej *Francyi*, i mogę bez obawy powtórzyć, że mię skutek nie zawiedzie: Tak jest, duch burzliwy będzie znękanym.*

Sąd królewsko-paryzki wynurzył także siwe uczucia Królowi, i zapewnił go, iż może spuścić się na niego, a w końcu wyraził, że potrzeba by wiernego ludu wymagają silniejszego i roziaglejszego działania sprawiedliwości. Król odpowiedział, że spuszcza się na gorliwość sędziów w odkrywaniu najmniejszego nawet śladu zbrodni.

Paryż dnia 3 lutego. Według wszelkiego podobieństwa do prawdy, zamiysł znizienia ceny papierów skarbowych ma związek z podkładaniem i zapalaniem prochu. Puszczano rozmaite fałszywe wieści. Kupcom i bankierom oddawano bezimiennie listy z pogrózkami i t. d. a gdy mimo tego wszystkiego, nie zmniejszyła się cena papierów skarbowych, zmyślano podpisy nayznakomitszych bankierów, tak dokładnie, iż trudno było dójść oszukaństwa. Sozęściem jednak ogłoszono, na giełdzie ich protestacyą.

Po zapaleniu prochu w zamku d. 27 z. m. ba-

dano wszystkich służących tamecznych. Słychać iż na kilka dni wprzód, pewny członek rodziny królewskiej znalazł na stole w gabinecie swoim papier, na którym napisano: *Róbcie co chcecie, wszyscy wylecicie na powietrze*. Gardząc jednak pogrózką, wtenczas dopiero o tem powiedział, kiedy proch zapalono.

Niedawno znaleziono tu przy pałacu *Louvre* wielki garnek stłuczony; była w nim baryłka prochu zupełnie podobna do tej, której kawałki w zamku *Thulleries* pozbierano.

Uczniowie tutejszey szkoły prawa okazali znowu krnąbrność nauczycielom swoim, co jak się zdaje z głęboko ukrytego powodu pochodzi.

Wielu duchownych doznało napadnienia na ulicach tutejszych.

Na sessyi izby deputowanych d. 1 b. m. czytano między innymi petycją niejakiego *Rivet*, mającego pomieszane zmysły. Naśmiano się z niej. Żądał od arcy-biskupa *Rodanu*, oraz miast *Lugdunu* i *Rouen*, papierów, wartości przeszło milion franków. Bez żadnego oraz związku, w stylu prorockim, rozwodził się o spiskach przeciwko *Burbonom*. Jeden z członków izby (*Pan Regnoul*) usiłował tej prośbie przypisać rozsądek, i podobnie został wyśmianym, a gdy radził ją odesłać do ministra spraw wewnętrznych, zawołano: *Chyba wraz z autorem do domu waryatów!*

Dnia 2 b. m. podano petycją niejakiego *Turpin de St. Magne* z załączonym projektem do prawa względem nowego urzędzenia sądu przysięgłych. *Pan de Serre*, kanclerz oświadczył w głosie swoim: „Łatwo można ganić prawa, nazywając je *prawami cesarskimi*. Lecz jeśli rząd cesarski wiele uczynił przeciwko wolności, przyłożył się także do przytłumienia anarchii. Odezwała się lewa strona: *Co za wspomnienie!* Po długich sporach, które nawet przy końcu osobistość dotykały, postanowiła izba złożyć wspomnioną petycją w biurze swoim, a nie odsyłać jej do ministra sprawiedliwości. Do tego przyszło, iż gdy *Pan Manuel* mówił o ofiarach, poniesionych przez naród, który przywileje swoje poświęcił, przerwało mu głos temi słowy: *który Króla swego poświęcił*. Wielka stąd wrzawa nastąpiła. W dalszym ciągu *Pan Villevesque* cofnął swój wniosek względem loż dla słuchaczy, a *Pan Robin Scevole* względem niezwłocznego uchylecia praw ścieśniających wolność osobistą. *Pan Girardin* ganił, iż rząd wszędzie w najmniejszych nawet miasteczkach, nakłania mieszkańców do składek na kupno majętności *Chambord* dla Xiążęcia *Bordeaux*. Twierdził, iż takie zebraotwo nie przystoi wielkiemu narodowi, i że w podobnym zdarzeniu należy to zostawić zupełnie do woli każdego.

Paryż dnia 6 lutego. Xiążę *Castelcicala*, poseł neapolitański, podał onegdaj Królowi naszemu odpowiedź Monarchy swego na list, mianująoy Hrabiego *Blacas* nadzwyczajnym posłem francuzkim przy dworze neapolitańskim.

Przybył tu z *Londynu* Xiążę *Cimitile*, jadący na wezwanie Króla neapolitańskiego do *Laybach*.

Rząd hiszpański kazał podać różnym dworom protestacyą przeciwko postępowaniu sprzymierzonych Monarchów względem *Neapolu*.

Czytamy w dziennikach tutejszych, iż kilku młodych oficerów austryackich znakomitego rodu, bawjących za urlopem w *Laybach*, odebrało rozkaz udania się natychmiast do wojska we *Włoszech*.

Przeszley nocy dał się znowu slyszeć mocny huk na dziedzińcu zamkowym, niedaleko pokojów

Xiążęcia Angouleme. Okazało się potem, iż żołnierzowi na straży stojącemu karabin wystrzelił. Oddział gwardyi stanął zaraz pod bronią. Od czasu zbrodni popełnionej d. 27 stycznia, podwojono baczność w pałacu *Tullerjach*. Policya zakazała przedawać rac i innych fajerwerków. Ci, którzy proch sprzedają, powinni dokładny rachunek utrzymywać.

Dnia 4 b. m. przytrzymano w zamku pewnego dobrze ubranego człowieka, którego policya od dwóch dni śledziła. Zaprowadzono go zaraz do sędziego dla badania.

Pokazało się z badań względem wypadku d. 27 stycznia, iż dama dworska Xiężny *Angouleme* schodząc na dół po schodach, na kwadrans przed zapaleniem prochu, spotkała dwóch młodych *Saubaudczyków* w kącie, gdzie stała baryłka z prochem i skrzynia do drew rąbanych. Przybycie jej przstraszyło owych młodzieńców, których (jak wiadomo) uwięziono. Twierdzili, iż nie widzieli tej damy, ale dwóch ludzi z ogromnemi wąsami, którzy weszli na górę, i tam niejaki czas bawili. Przekonano się przytém o niedobrej policyi w *Tullerjach*, i postanowiono zaprowadzić nowy porządek i większą ostrożność. Mieszka tam wiele osób, które właściwie nie należą do dworu i utrzymanie porządku policyynego utrudniają. Za czasu *Bonapartego* mieszkało w zamku blisko 200 osób, a teraz przeszło 400. Między wielu domysłami względem zapalenia prochu, nayspodobniejszym do prawdy jest, iż zbrodnią tę przypisać wypada niechęci wielu osób, które przez ostatnią odmianę w urzędzeniu dworu, będącą dziełem radcy stanu *Mounier*, utracili miejsce. Niektórzy głośno oświadczyli, iż za pierwszą sposobnością zemścić się postanowili. Słychać, iż tego dnia, kiedy proch zapalono, znaleziono na stole Xiężny *Berry* kartkę z napisanemi słowami: *wkrótce umrzysz*. Drugą podobną kartkę znaleziono w pokojach *Monsieur*. Wszystko to nie mogło nastąpić bez zmywy ze służącymi zamkowemi.

A N G L I A.

Londyn, d 6 lutego. Król przyjechał z *Brigh-ton*, do tutejszey stolicy, i dziś wieczorem pierwszy raz od wstąpienia swego na tron zaszyci obecnością teatr *Drurylans*, w towarzystwie Xiążąt *York* i *Klarenceyi*, braci swoich. Jutro zaś będzie Monarcha na teatrze *Coventgarden*.

Jeśliby imie Królowey nie było umieszczoném w modlitwie kościelney, natenczas stronniczy jej (jak slyszeć) ochcą się złożyć na pensyę dla niej, jaką parlament uchwalił. Kilku szlachty oświadczyło już chęć należenia do tej składki, a Xiążę Sasko-Koburgski *Leopold* miał tym końcem ofiarować rocznie 15,000 funtów szterl. (600,000 zł. pol.)

Słychać, iż Król zezwala na umieszczenie imienia Królowey w modlitwie kościelney; wieść ta jednak małą znajduje wiarę.

P. Tierney przewodniczył niedawno na wielkim obiedzie, danym w rocznicę wstąpienia Króla na tron.

Na sessyi izby niższej dnia 5 b. m. podał margrabia *Tavistock* wniosek względem nagany ministrów, czyli raczey, aby izba oświadczyła, iż według jej zdania, ministrowie królewscy radząc pewne środki, które dały powód do ostatney sprawy przeciwko Królowey, nie usprawiedliwili się ani ich stosownością, ani potrzebą, i że całe ich postępowanie było szkodliwém dostojności korony i dobru narodowemu.

Poparł ten wniosek P. Labmton w długiej mowie. Ganiąc ministrów, twierdził, że izba powinna się przychylić do tego wniosku, jeśli chce odpowiedzieć publicznej opinii.

P. Bragge Bathurst, następca Pana Canning, broniąc kolegów swoich, rzekł między innymi: „Ministrowie czynili wszystko, co mogli, dla uniknięcia nieszczęsnej sprawy przeciwko królowej; starali się wszelkimi sposobami wejść z nią w układ, lecz nadaremnie. Nikt nie przeczy szkodliwych złąd skutków. Podobne postępowanie przeciwko jakemukolwiek członkowi rodziny królewskiej szkodzi dostojności korony; lecz trzeba także mieć słusność i sprawiedliwość na uwadze. Używa dziś Królowa wszystkich praw swoich, które jej się jako małżonce Monarchy należą; wielka jednak zachodzi różnica między używaniem łaski i prawa. Nie może wcale Królowa żądać, aby ją w modlitwach kościelnych wspomniano; prawo to bowiem zawisło zupełnie od korony.

P. Banks oświadczył. Obmierzłą prawdziwie jest rzeczą, iż wtenczas, kiedy krajowe interesa szczególniejszej uwagi władzy prawodawczej wyciągają; kiedy rząd powinien zająć się ogromnym długiem skarbowym, wynoszącym przeszło 850 millionów funtów szterlingów, i smutnym stanem rolnictwa; kiedy wypadki w Europie południowej wymagają roztrząsania; my z hańbą naszą trudnimy się takimi, jak dzisiai, czynnościami. (Zawołano *Sluchaycie! Sluchaycie!*) Pokazuje się z mów obu członków izby, którzy ten wniosek uczynili i poparli, iż trzeba w ogólności naganić postępowanie ministrów. Jeśliby izba na to zezwoliła, w tym razie niepodobna, aby ministrowie dłużej urzędowali, bo nie mogą urzędów swoich piastować, skoro izba uznaje ich niegodnymi. Wyznać muszę, iż izba przyymując ten wniosek przestąpiłaby zwyczajną swoją władzę. (Zawołano znowu: *Sluchaycie! Sluchaycie!*) Wprzód bowiem należy wskazać błąd, lub niezdatność, albo też występki teraźniejszych ministrów. Czyliż w wniosku ich jest coś nadzwyczajnego, coby na pogardę zasługiwało? Czyliż nie jest on taki, jaki dawniej Pan Brougham imieniem Królowej uczynił ministrom? Pełnomocnik ten Królowej podjął się w miesiącu lutym roku zeszłego donieść Królowej o zamiśle wyznaczenia jej 50,000 funt. szterl. stałej pensyi rocznej. Wielką jest prawdą, iż ministrowie uczynili wszystko, co mogli, dla przeszkodzenia powrotowi Królowej do tego kraju. Nie bardzo mię obchodzi, kto jest przy sterze rządu; lecz póki będę miał zaszczyt zostawania członkiem izby, póty nie przestanę pomagać tym, którzy dobra kraju pragną. Wiem, iż w kraju naszym, więcej niż w innym jakim europejskim, znajdzie się światłych ludzi, którzy biegli w polityce, należą do rządu krajowego. Ci, którzy są przy sterze jego, powinni być znani narodowi, przez pośrednictwo obu izb parlamentu. Słyszę, iż ci, którzyby radzi pozyskać urzędy, obowiązali się uczynić rozmaite odmiany w administracji, jako to: uchylić ostatnie bile względem publicznych zgromadzeń ludu i ściśnienia wolności druku, zwłaszcza kary wywiezienia z kraju, za powtórne wykroczenie. Wyznać muszę, iż wolność albo raczej rozpustę druku uważam za źródło wszystkiego złego. Mieli także ci ichność przyjąć na siebie obowiązek reformy parlamentu, jeśli tak jest, krok ten w obecnym stanie kraju byłby przeciwnym polityce. Z tych

wszystkich względów, wolę rząd taki, jaki dziś mamy.

P. Peel bronił ministrów. Obrady trwały do godziny iwszej po północy, lecz się jeszcze nie skończyły, i do dnia dzisiejszego odłożone zostały.

Rocznicę urodzin ś. p. Foxa, obchodzono w Londynie dnia 27 stycznia w gospodzie pod nazwiskiem Wolnych - Mularzy. Lord Holland synowiec jego przodkował na obiedzie, pod czas którego wznosił toast za zdrowie Króla, zaraz po nim za zdrowie Królowej; dalej, pomysłności stanów hiszpańskich i portugalskich, nareście parlamentu neapolitańskiego.

Wszyscy miłośnicy muzyki obchodzili tegoż dnia rocznicę urodzin Mozarta przez koncert, składający się z wyimków muzyki tego sławnego kompozytora.

PORTUGALIA.

Lisbona, dnia 17 stycznia. Dnia 13 b. m. przybyła tu brygantyna, która d. 20 listopada z Rio-Janeiro (w Brezylji) wypłynęła. Samo jej przybycie napełniło portugalczyków radością; dowodzi bowiem, iż Monarcha nasz idąc za uczuciem serca i przywiązania swego do narodu, nie chce przerywać związków z tém królestwem. Rzeczona brygantyna nie przywiozła wprawdzie listów do rządu; wszystkie jednak prywatne listy zgodnie donoszą o pożądanym sposobie myślenia Monarchy i rodziny jego, jako też powszechném ukontentowaniu, które zaszła w tym kraju odmiana polityczna sprawiła w Rio-Janeiro.

Dnia 18 deputowani z Beira i Alentejo; lubo już obrani, dotąd jednak tu nie zjechali. Słychać, iż chcą wprzód poczekać na wiadomość z Rio-Janeiro. Przybyli tu deputowani z innych prowincyj domagali się zmniejszenia licznej osady w stolicy. Rząd przychylił się do ich życzenia, i śoiagnionemu z powodu dawniejszych wypadków wojsku kazal wrócić na stanowiska swoje.

Rozpoczęcie obrad stanów zwołanych na dzień 9 b. m. odłożono do czasu nieokreślonego.

Szlachta nasza w ogólności stroniła od wyborów, nie chcąc, aby ją deputowanymi do stanów wybrano, co dowodzi, iż życzyłyby sobie składać w nich izbę wyższą.

PRUSY.

Berlin dnia 13 lutego.

Dnia 10 b. m. otworzono tu salę koncertową i balową w nowym teatrze. Było na balu blisko 1000 osób. Obecny Monarcha tańcował kilka polonezów. O godzinie 10tej dano wieczerzę. Król Jmć z całą rodziną swoją siedział także u stołu.

NIEMCY.

Od brzegów Menu dnia 9 lutego. Odebrane w Frankforcie najswieższe listy z Laybach rokują utrzymanie pokoju, i nie uchylają nadziei ułatwienia interessów neapolitańskich w dobrym sposobie.

Słychać, iż W. Xiążę Weymarski pojedzie z małżonką swoją do Laybach, jeśliby tameczny kongres miał się przedłużyć.

Expedycya Gazetna Głównego Pocztamtu Litewskiego uwiadamia, iż *Psczoła Lwowska czyli Pamiętnik Lwowski*, na rok bieżący, wychodzić nie będzie. PP. Prenumeratorowie na to pismo raczą uwiadomić: czyli chcą mieć powrócone pieniądze, lub na inne pismo zamienić.

Wilno dnia 18 Lutego 1821 roku v. s.

Przedaż publiczna.

z OdRządu Gubernialnego Lit. Grodzień. ogłasza się: iż w tutejszej Gubernii poie Grodzień. położony folwark Kulbaki z wsiami: Konkole i Chwościeyki, należący do obywateli w optacie a-rendownych pieniędzy za wieś skarbową Wiszniówkę, naznaczony z publicznego targu na sprzedaż, dla nabycia którego wzywają się życzący, którzy zechcą przybyć dla targow, do tegoż gubernialnego Rządu na terminy: dnia 29 i 30 następującego mca marca, a dla ostatecznego przetargu za trzy miesiące od dnia wydrukowania, które później nastąpi w gazetach Sankt petersburskich lub moskiewskich. Wiadomość o stanie wspomnianego folwarku i ilość dochodu, okaże się w przyłączającej się tu tabelli Dnia 23 january 1821 roku. Ekspedytor Krupowicz.

Tabella o stanie folwarku Kulbaki z wsiami Konkole i Chwościeyki.

Folwark	Nis	Dworzkiy do ora nia ziemi.	Liczba		Pańszczyzny w rok.		Roczny dochod srebrem		Taxa majątku na 5 procent srebrem.		W powiecie Grodzieńskim folwark Kulbaki, znajdujący się od miasta Grodna w odległości dwóch wiorst. Ma sad i fruktowy i ogrod.
			Dymow	Dusz	Pieszcy	Uprząży	Ruble	Kop.	Ruble	Kop.	
Folwark Kulbaki.	1	5	7	15	194	728	118	2	2364	80	

Ekspedytor Krupowicz.

Arendowna dzierżawa.

5. Rząd Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu, poniżej wyszczególnione Folwarki będzie wypuszczał w trzyletnią dzierżawę od dnia 23 kwietnia 1821 roku we trzech terminach, to jest: w pierwszym dnia 1, w drugim dnia 8, a w trzecim i ostatnim 17 marca podług następujących prawideł.

1. Kogo ustawy krajowe wyłączają od posiadania dóbr ziemskich, ten do dzierżawy przypuszczony nie będzie.

2. Kto przygranicza swoim dziedzicznym lub posydanym przez aręde, albo przez zastawę majątkiem, do dobr uniwersyteckich, ten podobnie do dzierżawy przypuszczony niezostanie do tego tylko folwarku, do którego przygranicza.

3. Każdy przystępujący do umowy o dzierżawę dobr uniwersyteckich, powinien udowodnić, a) że zajmował się gospodarstwem praktycznym, czy to w swoim własnym majątku czyli też dzierżawnym b) Jeżeli dzierżawił majątki, ma złożyć świadectwa okazujące mianowicie, że włóścian nieuciemięzał, do brze się z nimi obchodził, i że był akuratywny w zapłacie summy dzierżawney.

4. Każdy przystępujący do umowy złożyć powinien ewikcyą roczney inwentarzowey okazaney intracie odpowiadającą, na każdy z osobna folwark, na który chce czynić umowę. Ta ewikcyą może być dana, albo na dobrach nieruchomych o swobodność przez urząd podług zwyczajney formy poświadczonych, albo w gotowych pieniądzech monetą krajową srebrną, do proporcji roczney intraty, w rządzie uniwersytetu za rewersem złożyć się mających, które potem wymienić może za ewikcyą na dobrach nieruchomych.

5. Kto przez ostatnią umowę z Rządem uniwersytetu utrzyma się przy dzierżawie, temu kontrakt formalny podług złożonych przy umowie punktów, przez rząd uniwersytetu wydany zostanie. Nikt pod żadnym pozorem nie może cofnąć się od ceny na ostatnim targu ofiarowanej, a w przypadku takowego cofnienia się czyli odstąpienia od umówionej dzierżawy roczna intrata pre evictione złożona, na zawsze przepada i jako vadium obraca się na zysk uniwersytetu; kto zaś takową ewikcyą złoży nie w gotowiznie, lecz w świadectwie urzędowym na majątek nieruchomy, tedy wyrażone vadium roczney intracie odpowiadające, pozyskane będzie z tegoż nieruchomego majątku.

6. Te prawidła czyli kondycye wespół z inwentarzami i punktami do kontraktu w kancelaryi rządu uniwersytetu złożone, każdy z kontrahentów sam aktor, lub za przyznaną szczególnie do tego aktu plenipotencyą plenipotent podpisac będzie obowiązany na dowod, że one przyjmuje i we wszystkim z swojej strony dopełni.

Tabella Folwarkow Uniwersyteckich wypuszczających się w trzyletnią dzierżawę od 23 kwietnia 1821 roku.

	D y m y				Dochod roczny wedle inwentarzy	
	gruntowe	placowe	Pastoszowe		R.	K.
			gruntowe	placowe		
<i>w Powiecie Wileńskim.</i>						
Folwark Puzyryzski mil 5 od Wilna	41	—	—	3	1727	82½
<i>w Powiecie Ośmiańskim.</i>						
Folwark Dowgirdziszki mil 12 od Wilna	45	—	5	—	1208	62½
Folwark Gieranony mil 10 od Wilna	29	—	2	—	910	95
Osobno za propinacyą w miasteczku Gieranonach	—	—	—	—	120	—
Folwark Mieżany mil 8 od Wilna	8	—	1	—	312	45

Sekretarz Felix Mierzejewski.

2 Kommissya Ekonomiczna Lit. Ewang. Reformowana gdy na posiedzeniu swoim dla wypuszczenia w arendowną sześciolletnią dzierżawę folwarkow, ogłoszonym publiczności w N. 94 dodatku do gazety Kur. Lit. i dalszych potrzykroć, niewszystkie jeszcze wypuściła folwarki kościelne, przeto o pozostałych dla wiadomości potrzebujących possessyi arendownych, poniższą tabellą wiedzieć daje, z uwiadomieniem iż kondycje są też same jakie ogłoszonymi pierwó były, a pozostałe folwarki wypuszczać się będą na kontraktach następnych Mińskich, za niewypuszczeniem zaś na onych, i na Nowogrodzkich, przez WJP. Tomasza Pstrozolina Szambelana dworu Pol. członka kommissyi niniejszey, zobligowanego ku temu.

Wedle inwentarzow sporządzonych w roku upłynionym 1820.	Dymy		Usiew Ozimy			Oplata roczna	
	Ciągła	Wolne czyste.	Żyto		Pszenica		Złote
			Bez.	Osm.	Garce	Bez.	
Nazwiska Majątkow.	Liczba						
w Gubernii Lit. Grodzieńskiej.							
w Powiecie Lidzkim.							
Bielica z Jurydyką	3	7	2	4		913	
w Powiecie Prużańskim.							
Przesmyki z Jurydyką Sielecką	8	7	20	7	9	4444	
w Powiecie Brzeskim.							
Jamna		5	5			1110	
Niepokoczyce		8	4	7	9	1318	
w Gubernii Mińskiej.							
w Powiecie Strockim.							
Obuchowce	60	57	17	7	15	2	11279

Pisan na sessyi kommissyiney w Wilnie 1821 roku February 5 dnia.

Tomasz Korwin Pstrozolin.

Komisszarz Prezydujący.

Jerzy Wołk Kommissarz.

Patweł Matuszewski Sekretarz Kommissyi Ekon. Lit. Ewang. Reform.

X. Władysław Kurnatowski.

X. Stefan Chodorowski Kommissarz.

Senior Białor. Curator. i Komis.

3 Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tutejszay skarbowey izbie, będą odbywać się targi na wzięcie od dnia 12 apryla terażnieyszego 1821 roku, w arendowną dzierżawę starostwa Colskiego, położonego w powiecie Ihumeń, dożywocia Stefana Bykowskiego Chorążego, któremu to starostwo, za przywilejem Króla Polskiego Stanisława Augusta, nadane w dożywocne władanie, zawierająca w sobie włościańskich domów 29, dusz płci męskich 69, a żeńskich 78, i przynoszące rocznego dochodu srebrem 610 rubli 23 $\frac{1}{2}$ kop.; a zatem żyjący wziąć takow starostwo w arendę, zechcą do teyże skarbowey izby przybyć z pewnemi ewikcyami dla targow na terminy pierwszy dnia 10, drugi 12 a trzeci 14 meca terażnieyszego 1821 roku. Dnia 3 lutego 1821 roku. Sekretarz F. Arcimowicz.

Oświadczenie.

1 Wedle Ukazu Jago Imperatorskiej Mości Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

Wypis z xiąg Ziemskich Ptu Grodzień. Roku 1821 meca february 11 dnia. Na Sądach Ziem. Ptu Grodzień. stawając osobieście WJP: Jan Dobiowski Adwokat subselliów Ptu Grodzień. oświadczenie przez JW. Barbarę z Zawiszów w pierwszem zamęściu Niezabytowską Podkomorz. Nowogrodzkę, a w powtórny Zabielową jenerałową leytnantową woysk pol. przeciwko W. Hipolitowi Woyzbunowi strażnikowiczowi Miń. uczynione, niżej wyrażające się do akt podał i nato się w protokule suszeptowym własnoręcznie podpisał, którego oświadczenia wyrazy następuję: Barbara z Zawiszów w pierwszym zamęściu Niezabytowska Podkomorzyna Nowogrodzka w powtórny Zabielowa jenerałowa leytnantowa woysk pol. zanoszę następne oświadczenie na W. Hipolita Woyzbuna Strażnikowicza Miń. a terażnieyszego Sędziego normalnego Ptu Bobróy. w rzeczy oto: iż po odświecieniu plenipotencyi W. Woyzbunowi wydanej przezemnie przez oświadczenie w roku przeszłym 1820 w aktach Ziem. Ptu Słonim. zanesione, gdy dotychczas przez byłego mago plenipotenta niewidzę sobie zwróconych papierów do interessów mnie służących, jakoteż obligów od różnych moich debitorów wręku jego będących, a do mnie przynależnych, niemnię interczyuczynionej na majątność Hołowczyn z JW. Pułkownikiem Pę-

czkowskim, in dim którey umowy zaliczono z kassy mojej, czer. zł. dziesięć tysięcy czyli dwakroć sto tysięcy N. 200,000 zł. pol., która summa do mnie należy z zaległemi od lat niemala procentami, procz tego, gdy się słyszeć daje, iż takow summę, za interczyą w moc plenipotencyi ulokował W. Hipolit Woyzbun na imie własne, przeto upraszam wszystkich moich debitorów, ażeby na obligi mnie służące nierobili żadnych układow, jako też JW. pułkownika Pęczkowskiego o summę dwakroć sto tysięcy zł. z zaległemi procentami za interczyą na majątności Hołowczyn w Gubernii Moh., i dalszych majątkach opartej, nieczynił żadney umowy i satysfakcyi, tak z byłym moim plenipotentem W. Hipolitem Woyzbunem jakoteż z umocowanym od jego. W przeciwnym zdarzeniu zmuszoną będę udać się pod opiekę prawa i poszukiwać na funduszach tych, którymby się podobalo weyść w jakiekolwiek układy z byłym moim plenipotentem. Takowe oświadczenie podając do wiadomości własną podpisuję ręką 1821 roku february 7 dnia. Utego oświadczenia podpis zanoszący one takowy: Bar. z Zawiszów Zabielowa J. L. Takowe oświadczenie po podaniu onego do akt, jest w xięgi Ziem. Ptu Grodzień. przyjęte i wpisane, z których i niniejszy wypis pod pieczęcią urzędową stronie rekwirującej w dniu 11 february 1821 jest wydan.

Correzi M. Wierciński Regent Ziem Ptu Grodzień

1. Excerpt oświadczenia z protokulu Sadowego Ziem. Ptu Wileń, w dacie niżej wyrażającej się zapisanego et corundem pod pieczęcią ziemską tegoż Ptu jest wydan.

Roku 1821 miesiąca lutego 14 dnia przed sądem Ziem. Ptu Wileń. stanawszy obecnie adwokat subset. Wileń. WJP. Kandyd Grabowski oświadczenie wpisać do protokulu podał w tych wyrazach pisane. Oświadczenie imieniem JW. Appolinary z Zabow Hrabiny Platerowey starościny Subockiey jako matki i opiekunki nieletnich Władysława i Cezarego Platerow sukcesorow po zesłym JW. Kazimierz Platerze staroście Subockim przed Sąd Ziem. Wileń. dla umieszczenia w gazetach zanoszą się z następnego powodu. Zał. del. dostrzegłszy z rozpoczętych procederow że się odkrywają do funduszow zesłego jey meza

Kazimierza Platera takie pretensye, które ani na tabelli w roku 1819 przez tegoż Platera uczynionej i własnoręcznie podpisanej nie są umieszczone, ani też najmniejszego o istotném zawinięciu i exystującej dotąd należności nie mają śladu i przez samą dawność ulegać kassacie powinny, niewątpliwe ma przekonanie, że takowe pretensye albo z wyjęcia sekretne obligow z archiwum oddawna już opłaconych, albo też z fabrykacyi onych pochodzą a zatem dla osłonięcia od niesprawiedliwych takowych pretensyow spadłego po oycu dla dzieci majątku, aby nikt w żadne układy z kredytorami zesła-go Platera co do nabycia obligow jego bez skommunikowania się z zał. niewchodził, przez umieszczenie w Kuryerze Lit. niniejszego oświadczenia całą powszechność ostrzeża. U tego oświadczenia podpis w protokole następny. Takowe oświadczenie jako prośzony podpisuję Stanisław Rodziewicz.

Zgodziłem Jan Ziencowicz Wileń. Ziem. Regent. Roku 1821 mca februar. 15 dnia. Takowe oświadczenie Redakcyja może umieścić do gazet Kurjera Lit. poświadczam Michał Sawicki Prezydent Ziem. Ptu Wileń.

Przedaj lub arenda.

2. Podaje się do wiadomości krajowej i zagranicznej, iż po zesłym JW. Ludwiku Grafie Tysskiewicz, znajdują się dwa dziedziczne młyny, wraz przy samym mieście gubernijskim Wilnie, zwane Popławy, z nich jeden murowany na dwa piętra z górnemi pokojami na rezydencyą z salą obszerną przez cały młyn, na dole zaś, wzdłuż są stancyi do mieszkania w drugiej stronie położona machina w guście zagranicznym, koło wodne jedne z perpendykularnym kołem, dwa kamienie obraca; kamień osm, z tych jeden zagraniczny do robienia krup perłowych. Drugi młyn drewniany o dwa kamienie do pyłta; w takowych młynach mechanika naydoskonalej jest urządzona; są te oba młyny ufundowane nad rzeką Wileńką w silney wodzie służącey do ciągłego miłwa, wraz przy młynie austerya murowana z pokojami wygodnymi z wjazdami do stodoły obszerney i wygodney, łącznie znajdują się grunta, łąki, ogrody, i zarosłe podług mapy w obszerności swojej.

Gdy młyn murowany z placu swojego; już pierwsiastkowo był w celu właściwym, na założenie papierni, i jak teraz w rozkładzie budowy swojej, sposób jest nayłatwiejszy do przerobienia i uformowania na papierni, biorąc to za punkt naypewniejszy, a bardziej powoduje ogólna potrzeba, że okolicznie w prowincyach. takowego zakładu nieznamyduje się, a potrzeby ogromne tak w guckerskim mieście Wilnie jako i na prowincyach wymaga massy wielkiej papieru, ztąd intratę stałą i niezawodną stanowić może, względnie takowym wzywa się chęć mających (zdokładem) ktoby życzył sobie nabyć wiecznością, ten ewikcyą odpowiednią mieć będzie, lub wzięcia przez się do przerobienia młynu na papierni w zagranicznym guście z mechaniką stosowną na robienie w dobrym gatunku papieru, przez doskonałych i praktycznych ludzi w tej sztuce, niezawodną i odpowiednią mieć może intratę, życzący wejść w układ zechcą zgłosić się w każdym czasie do zarządzającego interesami Iwaszkiewicza mieszkającego przy ś. Jakóbie na Łukiszkach pod N. 748.

Przedaj fortepianow.

W domu W. J. Pana Kwinty za Trocka bramą pod N. 1147 znajduje się do przedania Pantalion nowy mahoniowy angielskiej mechaniki, na oktav sześć ufortedianisty Jerzego Noaka.

Wezwanie kredytorow i pretensorow.

5. Niżej podpisany wszedłszy w układ z obywatelami miasta Wilna Tadeuszem i Maryanną Straszyńskimi stolarzami o nabycie wie-

cznością dworku murowanego pod N. 151, na przedmieściu Wileńskim na ulicy pohulańskiej położonego, zawiadaniom wszystkim do takowego dworku mogących stosować pretensye, ażeby raczyli w dniu 30 następnego apryla mca idącego roku, zgłosić się do mnie w tymże domu mieszkającego, Michał Zarnowski graniczny Wileński Reient.

2. Od wileńskiego gubernialnego Rządu podaje się do wiadomości: iż Jurborgska Tamozna przysłała przyswym raporcie do niniejszego Rządu nowembra 9 dnia ominionego 1820 roku datowanym rubli assygnacyynych 4,785, i srebrem rubli 17, 66 i pół kopiejek, oraz złotem 4 puł imperiały i 324 czerwone złote, pozostałe po zesłym Symonie Skorynowiczu tytularnym Sowieńnika byłym nadziratelu pogranicznym; jakowe pieniądze Rząd Guberski w skutek swojej rezolucyi w dniu 14 przeszłego mca abra zapadley, odesłał do wileńskiej jurydykcyi powszechnego opatrzenia; a stosownie do żądania brata tegoż Skorynowicza postanowiono opublikować: aby kredytorowie i debitorowie zmarłego Skorynowicza w przeciągu trzech miesięcy od daty niniejszey awizacyi donieśli gubernskiemu Rządowi, ile kto mógł zostać dłużnym Skorynowiczowi, i kto do niego ma jaką pretensyą, i że w razie niewypelnienia tego w tém terminie zlokowane pieniądze oddane zostaną sukcesorow, za ubezpieczeniem objawionych tylko przez Jurborgskich mieszkańcow pretensyi. Dat 1821 roku februaryi 11 dnia.

Sqvietnik Wincenty Ławrynowicz.

Sekretarz Kazimierz Nowicki

Jan Stemporzeki Gubernski Sekretarz.

P o d r a d.

2 Rząd Obwodu Białostockiego 2go oddziału, w skutek komunikacyi kommissyi Wile. kommissoryatskiego Depo, niniejszym ogłasza: iż na dostawienie niżej wyrażonych artykułow żywności, napojow i innych zapasow dla będącego w mieście Białym stoku oddziału grodzieńskiego dywizyynego szpitala, będą odbywać się w tymże Rządzie targi, a mianowicie nadostawę:

A. Krup owsianych, soli, sładu jęczmiennego, sładu żytnego, miodu przaśnego, bułek pszennych, mąki pszenney, mąki owsianey, mydła czarnego smolanego, miodu patoki, mydła jadrowego, siemienia konopnego, pensaku, krup jęczmiennych, świec łojowych bez rurek.

B. Mięsa świeżego, stynki, sadła, łaju baraniego, i wołowego, masła oliwy i oleju oczyszczonego.

Na terminy pierwszy dnia 4, drugi 18, a trzeci i ostateczny, 21 mca apryla terażniejszego 1821 roku.

Na dostawę z a s.

C. Kapusty kwaszoney szarey, burakow kwaszonych, jarzyny świeżey, to jest: kapusty, siekolniku, szczawiu i pokrzywy, mięty niemieckiej, czmielu, cybuli zieloney, cybuli w główkach, czosnku, chrzanu, kłukwy.

D. Piwa, drożdży, octu piwnego, biału na sposób reńskiego, spirytusu, wódki, wódki francuzkiej, wina reńskiego prostego i gorczycy.

E. Mleka świeżego, jay kurzych.

F. DREW jednopolannych i trzech polannych brzo-zowych, olchowych i sosnowych.

Targi będą odbywać się na terminy pierwszy dnia 18, drugi 22 a trzeci i ostateczny 26 następującego mca apryla; zatem życzący przyjąć na siebie obowiązek dostawienia w tym przedmiocie artykułow, zechcą przybyć do tego Rządu na wyżej wspomniona terminy z prawnemi ewikcyami.

Sekretarz Lachowicz:

U w i a d o m i e n i e.

3 Telszewski mieski Ratusz, stosownie do Ukazu izby skarkowej wileńskiej, pod dniem 20 przeszłego mca januaryi za N. 352 nadeszłego, obwieszcza: iż w tuteyszey litewsko-wileńskiej gubernii, powiecie

telszewskim z miasteczka Gorzł żyd Lewin Hilel Hilkowicz, przeszłego 1820 roku w miesiącu marcu przez wileńską skarbową izbę został potwierdzony na kupca 1szej gildy, ale ze stanu mieszczańskiego tak jak był zapisany przez ratusz, po upłynionym prawnym terminie na to ustanowionym nie był wykresłony, a wteraźniejszym 1821 roku, za niepodańie wiadomości o kapitałach i za nieopłaćenie procentów gild, z takowego stanu wyłączony. Dnia 8 febr. 1821 roku.

Burmistrz Mackiewicz,
Ratman Klemens Mineyko
Ratman Krasowski
Rejent Pietkiewicz

3. Niżej podpisany ma honor uwiadomić Szanowną Publiczność, iż ktoby życzył mieć różne figury snycerskiej roboty, już to: z drzewa, kamienia, marmuru, bronzu i gipsu, może się udać do mieszkającego na ulicy Dominikańskiej pod Nrem 114 snycerza, a za nayumiarkowaną cenę z wszelką dokładnością będzie zrobiono. Franciszek Andryoli Włoch.

3. Niżej podpisany, malarz dekoracyi i pokojów, w guście naynowszym i we wszelkim układzie ozdób rysunku, przejeżdżający z Rygi do Warszawy, ma honor polecić swoje usługi, w ochoczeń spełnieniu wezwania każdego, ktoby sobie życzył użyć go do robót, jego usposobieniu właściwych. Mieszka w domu Burmistrza Zeidlera, N. 290, na ulicy Rudnickiej. Dnia 3 lutego 1821 roku. Schubert z W. X. Weymarskiego.

Nowe dzieła.

2. Anleitung zur Kenntnis und Behandlung der wichtigsten Seuchen unter den Hausthieren; entworfen von Ludw. H. Boianus. Dr. Med. et Chir. Russ. K. Kollegienrathe; Profess. der Thierarzn. und vergl. Anatom. zu Wilna; — Zweite, umgearbeitete u. vermehrte Auflage. Wilna b. Fr. Moritz, u. Leipzig b. Fr. Fleischer. 1820. Cena k. 75.

PRENUMERATA.

2. Ogłasza się prenumerata na książkę: *Horacyusza Ody celniejsze, stosownie do użytku szkół objaśnione, przez Józefa Jezowskiego*; we dwóch tomach, każdy od piętnastu arkuszy. Cena obu tomów dla prenumerujących, na mieyscu złotych 8, z pocztą zł. 10. Dalszą w tey mierze wiadomość i oraz próbę samey roboty czytać można w *prospekcie* osobno drukowanym; znajdującym się u kolektorów prenumeraty, a który też dołączony będzie do Dziennika wileńskiego na miesiąc teraźniejszy, luty! Prenumerować można: w Wilnie u ekspedytora kancelaryi uniwersyteckiej P. Kalenkiewicz, u xiegarzy Zawadzkiego i Moritza; w Warszawie u Zawadzkiego i Weckiego; w Krzemieńcu u W. Michala Fryczyńskiego. Wilno d. 1 lutego 1821 r. JÓZEF JEZOWSKI.

W Petersburgu wyszło następujące obwieszczenie:

Za pozwoleniem Zwierzchności.

Sposob nowo wynaleziony i doświadczeniami stwierdzony zabezpieczenia, mianowicie dachów słomianych i wiesniaczych budowli od palenia się płomieniem.

Zajmując się rozbiorem i doświadczeniem wszystkich, dotąd znajomych sposobow, wynalezionych dla zabezpieczenia od płomieni i ich zatrzymania, oraz niedopuszczenia szzerzeniu się pożarów, znajdowałem niedostatecznemi do osiągnięcia tak pożytecznego celu. Po wielokrotnych doświadczeniach zdało mi się szczęśliwie wynalósć rzeczywiście niepalącą się masę, dla powlekania nią dachów słomianych i budowli drewnianych, którey skład nie wymaga wielkich kosztow, tak, że nayuboższy włościanin może z tego wynalazku korzystać.

Ostateczne doświadczenie tego zbawiennego sposobu uczyniono było dnia 1 lipca 1820 roku w obecności deputacyi od tuteyszego towarzy-

stwa praktyki i literatury, professora uniwersytetu dorpackiego radcy stanu i kawalera Parrota i wielu innych osob (*). Był do tego doświadczenia umyślnie zrobiony domek drewniany, słomą pokryty; który po nasmarowaniu tą masą, od miesiąca lutego roku wspomnionego był wystawiony na ciągłe działania odmian powietrza. Nasmarowany potem masą niepalną, będącą z suchego drzewa, napełniony sianem, słomą i innemi rzeczami szybko się zapalającemi, zapalony, wytrwał 46 minut, nie wypuszczając z siebie płomienia; dach zaś słomiany powolnie w wągł się zamieniał; a masa od słomy się nie oddzielała.

Opisanie tego sposobu z dokładną nauką robienia tey massy i jey używania, przygotowane jest do wydrukowania w językach rossyjskim, niemieckim i polskim.

Zyczący mieć to opisanie, zechcą złożyć 15 rubli assyg. na każdy exemplarz. Tu mieszkający otrzymają je ode mnie samego; w innych mieyscach przez urzędy pocztowe, gdzie i prenumerata przyjmowana będzie.

Exemplarze rozesłane zostaną bez żadney więcej od prenumeratorów za rozesłanie opłaty.

Ryga dnia 12 września 1820 roku.
Jan Herman Zygra członek wiehu towarzystw uczonych cesarsko-rossyjskich.

(*) Opisanie tego doświadczenia znajduje się w *Dzięk. Wileń. r. 1820, T. III, s. 207.*

T A B A K A

Świeżo sprowadzona znajduje się do sprzedania w handlu Józefa Kopscha w następujących gatunkach:

Tabac de Paris	— — — — —	1unt R. 2. K.
Robillard	— — — — —	— — — 1. 80
Saint Omer	— — — — —	— — — 1. 80
La Ferme	— — — — —	— — — 1. 80
Bon bon	— — — — —	— — — 1. 80
Rappé de Paris	— — — — —	— — — 1. 80
Marocco	— — — — —	— — — 1. 80
a la Rose	— — — — —	— — — 1. 80
des Dames	— — — — —	— — — 1. 80
Rappé N 1.	— — — — —	— — — 1. 50
— — Amstendam	— — — — —	— — — 1. 20
— — Sarepta	— — — — —	— — — 60
Nessinger gruby	— — — — —	— — — 90
— — cienki	— — — — —	— — — 75
Naturelle	— — — — —	— — — 50
Bergamotte	— — — — —	— — — 45
Tytuń ordynaryyny Matrosen	— — — — —	— — — 40

NB. Cena tabaki w N. 20 Kur. Lit. wymieniona jest mylna, istotna zaś iaka tu jest wyrażona.

Z b i e g l i.

3. Z majątności Plikiszek w powiecie wileńskim położoney, w dniu 6 idącego miesiąca roku 1821 zbiegł człowiek poddany imieniem Franciszek Błażewicz, który nauczony sztuki ogrodniczej, czytać pisać i początkowey arytmetyki, pełnił obowiązek wprzód ogrodnika, a potem pisarza prowentowego. Ma lat wieku swojego 20 urody jest wyniosley, szczupły, twarzy pociągławey, nieco ospowaty, płci sniadey, oczu i włosów ciemnych. Sposobiąc się do tey ucieczki, zebrał pieniądze z rozmaitych produktów i napożył u włościan, wziął kłacz gniadą mierney, rosłósć, mającą strzałkę białą na czele i dwie nogi tylne białe do pęciny, zabrał kałamaszkę i fuzyą. Ktoby takiego poymał, raczy do niżej podpisanej do majątku Plikiszek dostawić, a odbierze przyzwoitą nadgodę. Datt 1821 mca lutego 10 dnia.

Karolina Walentynowiczowa Chor. Ptu Wileń.

Wyjeżdża za granicę.

3 Za interesem familijnym do królestwa Pruskiego Wileńska obywatelka Róża z Kasinskich Karolinowa z córką swoją i służącym Gabryelem Antonowiczem na tygodni ósm z powrotem do Wilna.

Wilno dnia 18 Lutego 1821 roku v. s.

O s w i a d c z e n i e.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu sądowego Sądu Grodz. Ptu Brastawskiego w dacie niżej wyrażoney zamiesionego pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie jest wydan.

Roku 1821 miesiąca februaryi 20 dnia na Sądach Grodzkich Ptu Brastawskiego stawając obecnie WJPan Jan Papłonski adwokat subsseliow Brastaw. oświadczenie poniżej wyrażające się, ku zapisaniu w protokół sądowy podał, którego brzmienie następuje: oświadczenie imieniem W. Antoniego Kwinty Pisarza Ziemskiego Brastaw. na JWWPanow Bernarda Czechowicza podkomorzego Ptu Zawiley., Augustę z Czechowiczow Kwintową Pisarz. Ziem. Brastaw. czyni się w następującej osnowie w roku 1808, żał. zrobiwszy postanowienie zawarł szlubny związek z obżal. na ówczas Czechowiczówną dzisiejszą żoną swoją, niewodził się zgola tym przemijającym blaskiem posagow, ale tylo starał się zjednać dla siebie serce tej, którą wielce szacował; jednakże dar ten sukcesywny przez rodzicow zostawiony, stając się wieczną własnością żony mojej z mocy wydanej kwietacyi, uczynił mnie na moment aktorem we względzie tylko starszeństwa małżeńskiego, dziś zaś kiedy obżal. Kwintowa dopominać się całkowicie tej summy przedsięwzię, winniem z oskarżenia takiego przed publicznością wytłumaczyć się i tak, kiedy w roku 1808 weszliśmy z sobą w szlubne związki, JW. Bernard Czechowicz, ocenioszy czwartą część majątku siostrze swojej należnego, 60,000 zł. pol., licząc w to wyprawę dla niej, przeznaczył, nie jest tu rzeczą żał. przypominać, jaką kolejną ta summa wypłacona była, zostaje się to uczuciu strony oskarżającej, która zapewno dobrze otém pamiętać musi, dosyć na tym, że żał. wespół z żoną swoją z wypłaconego posagu zakwietowali, między czem żał. ujęły prawdziwym afektem i przywiązaniem dla swer żony, będąc prawie tylo świadkiem braney summy, dubeltowie oną wedle praw odpisał, i na pewność wniósł ewikcyą na majątek pojezuicki Pelikany w powiecie Brastaw. położony. Stało się wszakże, że interessa wspólnie skupione zmusiły do wyprzedania teyże majątności na co i żona widząc tego nieodbyłą potrzebę dobrowolnie zgodziła się, prawa przedaźne JW. Borkiewiczowi wydane ewikcionaliter podpisała, a tómsamém ewikcyi swojej na teyże majątności zrzekła się, gdyż niebędąc gwałtownie do tego zniewoloną, daremno na swą czynność dziś utyskuje, w środ jakow go układu, kiedy komisya edukacyyna na odpowiedź zaległości majątku Pelikan zażądała pewney ewikcyi do ukonczyć się mającey rozprawy z Kasianowiczami, w tę porę JW. Czechowicz odpowiedź z swego majątku oświadczył, a natomiesce niedopłaconey summy posagowey 16,000 u siebie zatrzymał, od której obżal. Kwintowa ciągle procenta pobierała, a nadto ostateczna na zdrowiu, mieszkając góro lat 2 w mieście Wilnie, oprócz tych 16,000 więcej 2,000 rubli sr. na swą kuracyą upotrzebiła, co było ważną przyczyną do osłabienia domowey gospodarki; w ostatku wiedziona niechęcią dla żał. a bardziej uległa instyktom nieprzyjaznych osób tytułu majątku zrzekła się i dozór nad pięciorga dziećmi żał. powierzyła, niemając względu, że te w najmłodszych latach zostając, z wieslu względów baczenia matki potrzebowaly, w roku zaś te-

rażniejszym, kiedy w pośród optyczney zgody, rzecz się domowa kończyć miała, żał. był zaproszony do miasta Wilna do domu W. Bortnowskiego dla ostatecznego układu, gdzie żał. w pełnym zaufaniu dokument przez JW. Czechowicza na 16,000 zł. pol. wydany, onym powierzył, i ten niewiadomo w jakich widokach do dziś dnia w ich ręku pozostał, co wszystko dowodzi niejakię usposobienie się przeciwko żał. wytężone, idąc bowiem obżal. o summę 60,000 zł. pol. i tę summę na dekumencie będącą mianuje bydz odebraną, taki jest stan rzeczy, do niemięgotłomaczenia się zniewalający, które tēm jest nieprzyjemniejsze im więcej żał. dostrzega jak obżal. Kwintowa mylnie swą skargę udowodnia, gdzie wybrawszy całą posagową summę, zrzekłszy się ewikcyi na Pelikanach nieprawnie, jako na majątku pojezuickim opartej, zatrzymawczy dokument na 16,000 zł. pol. wydany jeszcze na odpowiedź urojonych pretensyow majątek żał. areztami obnosi, które w obliczu prawa żadney wagi mieć niemogą odwołuje się całkowicie do manifestu w roku 1815 w powiecie Wileń. zಾನiesionego, a ten jako zaocznie i niewłaściwym powiecie zformowany, tēm bardziej czynność jej naganiać będzie, żał. zaś żeby w tēm wszystkiem miał prawo siebie ewinkowania, w zamiarze podniesienia wszystkich nieprawnie założonych areztow, jako też stosunek obżal. mając okazać mylnym we wszystkich punktach tłumaczenie się swoje przez gazetę Kuryera Lit. ogłosić postanawia. W protokóle sądowym podpis taki. Antoni Kwinta Pisarzewicz Ziem.

Correctum Józef Marcewicz Reg. Gr. Brastaw.

Takowe oświadczenie wolno drukować świadczę Jan Brodowski Grodzki Ptu Brastaw. Sędzia.

2 Wypis z Kisąg Ziem. Ptu Rosieńskiego.

Roku 1821 mca lutego 4 dnia. Przed aktami Ziem. Ptu Rosień. znajdując się obecnie JW. Eufrozyna Tyszkiewiczowa generałowa woysk pol. oświadczenie poniżej wyrażające się do akt podała tak pisane: Roku 1821 mca lutego 4 dnia oświadczenie imieniem JW. Eufrozyny Tyszkiewiczowey generałowey woysk pol. czyni się w rzeczy następującej: Dekretem Sądu taxatorsko exdywizorskim w dobrach Szredniku w Płocie Rosień. leżących, roku 1818 mca lipca 19 dnia ogłoszonym, na mocy praw posługujących oświadczałoy się Tyszkiewiczowey pod dożywotne władanie i użytkowanie schedy niżej wyrażone przysądzone zostały, a po ustalym pomienioney Tyszkiewiczowey życiu pretensyą mającym do dóbr Szrednika ze schedy wypadajacy Stanisława Tyszkiewicza syna oświadczałoy, prócz części wzięty w gotowiznie i w ruchomości oddaney dziedzictwem, takowe schedy jako to: po pierwsze W. Janowi Zurawskiemu Skarb. na jednym mieyscu chatę trzy cwiereć włoczną w Jasnogórcie a na drugim włoczną w Dumblach z 8 duszami płci męskiej w ogóle z lasami łakami włok 4 morgów 6 prętow 141 $\frac{3}{4}$, po drugie W. Karolowi Grunertowi obywatelowi Wileńskiemu mieszkanie we wsi Jakowie z 3 duszami męskimi włok 5 morgow 24 prętow 136 $\frac{1}{2}$, po trzecie Giryngowi obywatelowi miasta Wilna lasu w obrębie Burbiskim włok 1 morg 1 i prętow 140 $\frac{3}{4}$; po czwarte JW. Klarze Wistouchowey Podkomorzyney Brzeskiej teraz nieżyjącej we wsi Jakowie chat 5 z 4 duszami męskimi a dopiero w stopniu jej WW. Janowi Sędziemu Gran. Ptu Piń., Tadeuszowi porucz. woysk pol. braciom Katarzynie siostrze Dmuchowski i Ludowice z Dmuchowskich Sieczkowskiej pułkownikowey prawdziwym sukcesorom w ogóle włok. 18 morgow 10 prętow 12 z lasami i łakami na mappie exdywizorskiej przez W. Franciszka Ławrynowicza komornika sądowego określone, uznane z tēm jednak warunkiem, ażeby

Klara Wisłauchowa czyli jej sukcesorowie według brzmienia dekretu exdywizorskiego opłacili zł. pol. 3295 groszy 24 córkom oświadczającej się Annie z Tyszkiewiczów Kościalkowskiej i Zofii Tyszkiewiczównie jako dług na teyże wsi Jakowie ewikcyi wniesionej, pomienionych takowych sched oświadczająca mając prawo urzędzenia po dożywocie swoje bez dania kalkulacyi i odpowiedzi dziedzicom na tychże schedach ulokowanym, w roku 1820 w mca lutym i w różnych dattach do wszystkich w górze pomienionych lokatoryuszów a mianowicie do W. Małewskiego Regenta kancelaryi Radziwiłłowskiej jako plenipotentą i pełnomocnika sukcesorów zeszytej Wisłauchowej czyniła odeszły listowne iżby przybywali objąć swoje schedy bez żadney płacy za dożywocie, lecz gdy podził dzień żaden po nim przyrzeczeń nie przybywa do objęcia w possessyą swoją dziedziczną sched przeznaczonej, a oświadczająca gdy żadnych użytków i awanżów z lasów dożywońnich niema, owszem strąty niemałe przynosi w samym pilnowaniu od napadów przygraniczających, przeto przedsiębiorze zawiadomić wszystkich lokatoryuszów w górze poszczególnionych i JW. Bolesława Rómera Marsz. Troc. o niezmiennym swoim postanowieniu przez Kur. Lit. Wileń, iżby każdy z lokatoryuszów przybywał sam lub plenipotentą ześląd od daty niniejszego oświadczenia czyli zaawizowania w przeciągu niedziel z roku 1821, w przeciwnym razie nie przybycie lokatoryuszów w terminie poszczególnionym schedami lokatoryuszów pod dożywocie oddanymi nadal zarządzać się i opiekować się, chociażby i wyniki jakie strąty i dezolacye w lasach dożywońnich niechce byż w odpowiedzi i takowe oświadczenie zapisując w aktach Ziem. Rosieńskich sama aktorka podpisuje. U tego oświadczenia podpis aktorki następny Eufrozyna Tyszkiewiczowa generałowa, byłych woysk pol. które oświadczenie jest do xiąg Ziem. Ptu Rosień. zapisane, z których i ten wypis pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej jest wydan.

Zgodziłem z xiągami świadczę Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosień.

Roku 1821 mca lutego 8 d. Takowe oświadczenie w gazecie Kur. Lit. wolno drukować świadczę Jan Bohdanowicz Sędzia Ziem. Rosień.

Przedaż publiczna.

2. Stosownie do rozporządzeń Zwierzchności, opieka szlachecka ptu wileńskiego ogłasza, że niżej wyrażone majątki w pte wileńskim i domy w mieście Wilnie położone, znajdujące się w zarządzeniu onej, będą wyprzedawane wjezycie, lub wypuszczane w kilkoletnią dzierżawę od dnia 23 następującego miesiąca kwietnia, celem rychlejszego usposobienia należności skarbowey. Zyczący nabyż lub zarządować takowe dobra, ze wszelkiemi do onych przynależnościami, raczą z pewną i dostateczną poręką przybyż do miasta Wilna na sessyą opieki, dla złożenia się w dniach 15, 17 i 21 miesiąca kwietnia roku bieżącego: inwentarze zaś majątkow można w każdym czasie widzieć w kancelaryi szlacheckiej ptu wileńskiego. Roku 1821 lutego 11 dnia (podpisano) prezydujący w opiece szlacheckiej ptu wileńskiego, Marszałek tegoż powiudu

Ignacy Baliński.

Za zgodność: Sekretarz szlachecki ptu wil. Siemaszko. Do wyprzedania wjezycie lub zarządowania: Antonow Sędz. Romanowicza, Rosłyniany Atanazego i Katarzyny Kosmowskich, Mazaryszki Prozo-ra, Korzyść i Rakańce X. Puzyniny, Anueny Ulanowskich, Konuichy Regenta Granickiego, Dom obywateli Ziunkowiczów, i schedy domu z exdywizyi po Wołowiczu podkomorzym, w mieście Wilnie położone, schedy z exdywizyi Bijaciszek, należące do Buyniewiczza, Brojerowey, Nagłockiego, hrabiego Zyberka, Sławińskich, Toplickiego, Wołodkowej, Buszyńskiego, Ermanowey, Szyszkowey, oraz dalsze majątki będące w zarządzeniu opieki.

Sekretarz Zygmunt Siemaszko.

P o z e w.

2. Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY MO-SCI Samowładcy Wszech Rossyy Króla Polskiego, etc. etc. etc.

UUr. Ignacemu Stanisławowi i Janowi Poto-

ckim bracią między sobą, czyli ich sukcesorom zeszyłego zamieszkania swego niewiadomym, jako dziedzicom fortuny po niegdy Krzysztofie Potockim Cześniku W. X. Lit. pozostałej, Pozew edyktałny przed Sąd kommissyi na urządzenie interesów Radziwiłłowskich Nawyższą Monarszą wolą ustanowiony, w Wilnie w palacu Radziwiłłowskim Kardynalia zwanym zwyczajnie swe urządowanie odbywający, z powództwa Ur. Michała Zaleskiego b. Podkom. Rosieñ. generalnego Prokuratora massy i funduszów nieletney Xki Stefani Radziwiłłowny a razem plenipotentą jej Opieki, wynosi się o to: Krzysztof Potocki Cześnik Lit. podał sukcesorom swym pretensye do Xiąg Janusza i Bogusława Radziwiłłow a koleją do ich dziedziczki Karoliny Ludowiki Radziwiłłowny w zamęściu Xiężney Neuburgskiej, w pretensyach tych od roku 1654 i 1656, utworzonych, sukcesorowie Krzysztofa Potockiego uzyskawszy kondemnaty, a następnie niestanne dekreta, zajęli tradycyą dobra Radziwiłłowskie Truszowice w Województwie Ruskim sytuwane w r. 1758, a później dobra Zolkiew, Glińsko, Sopszyn i Macoszyn w r. 1765 w summach 150,000 f. p. i 60,000 f. p. jakoby wygranych, później zaś robiąc między sobą Ignacy Stanisław Jerzy i Jan Potoccy bracia dział fortuny w r. 1779 activum powyższe summy 150 m. f. p. 60 m. f. p. bratu swemu Jerzemu Potockiemu na schedę oddali, Jerzy Potocki zrobiwszy na fortunie swej w Galicyi austriackiej sytuowanej konkurs wierzycieli, między innymi funduszami i prawo dochodzenia summ powyższych wierzycielom swym poddał, a ci w stopniu dłużnika swego przychodząc do sądu kommissyi na urządzenie interesów Radziwiłłowskich ustanowionego, dopominają się z massy Radziwiłłowskiej summy 150,000 f. p. i drugiey 60,000 f. p. obydwoch z procentami i pierwszeństwem przed innymi wierzycielami summą tym na dobra neuburgskich należney, lecz kiedy nieletnia Xka Stefani Radziwiłłowna i jej antecessorowie linii prostey dziedzictwo po Xiężętach Januszu i Bogusławie Radziwiłłach, a zatył i po Xiężnicy Ludowice Karolinie Radziwiłłownie Xięcią Bogusława Radziwiłły órcze w zamęściu Xiężny neuburgskiej, nigdy niewciagneli, spadków i sukcesyi po niej niebrali, zatył pretensya do domu XXat neuburgskich stosowana, niesprawiedliwie i nienależycie do domu antecessorów nieletney Xki zregulowana i pod ich niestanność drodze ekucyi dobra ich Truszowice, a potem dobra Zolkiew, Glińsko, Sopszyn i Macoszyn w województwie Ruskim sytuowane zajęły, i pierwszy od r. 1758 do 1804 drugie zaś od r. 1765 do 1767 przez lat dwie tradycyą trzymane, i z nich procenta zabrane okazują się; przeto nieletnia Xka idąc o skasowanie tych pretensyi dawnością i ammissyą pokrytych, zarazem zwrótu procentów z dóbr swych nienależycie pobieranych, z każdą rocznemi procentami policzać się mającemi, i podniesienia wszelkich stosunkow do fortuny Radziwiłłowskiej przygotowanych, Sądu kommissyi prosić będzie, niewiedząc zaś o stałym zamieszkanu Ur. sukcesorów Krzysztofa Potockiego wyż wymienionych, z mocy organizacyi Nawyższą Monarszą wolą utwierdzonej, mianowicie paragr. 35 pozew niniejszy edyktałny do drzwi sądowych przybić, i do gazety dla wiadomości powszechney umieścić polecwszy, rozprawę sądową za przypadnieniem sprawy w swym porządku z regestrów extraordynarynych, zapowiada. Z zachowaniem wolności powołu pozwu niniejszego.

1821 mca lutego dnia 14 Wożny niżej piszący się: jako kopię pozwu nieyszego z instancyi UUr. Michała Zaleskiego b. Podkom. Rossieñ. generalnego Prokuratora massy Radziwiłłowskiej po UUr. Stanisława, Ignacego, i Jana Potockich, niegdyś Krzysztofa Potockiego sukcesorów wymiesionego jeden exemplarz do drzwi sądowych w dniu tymże przybiłem i stosownie do prawa, rozprawę w terminie z regestrów sądowych przypadającym, tymże pozwanym zapowiedziałem. Felix Cebulski wożny Kommissyi Radziwiłłowskiej.

1821 lutego 14 dnia. Takowy pozew wolno do druku podać poświadczam. Jan Petersen Członek kommissyi Radziwiłłowskiej.